

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Sžf/4/2016
Identifikačné číslo spisu: 3014200297
Dátum vydania rozhodnutia: 31.05.2018
Meno a priezvisko: Mgr. Peter Melicher
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:3014200297.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Petra Melichera a členov senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a JUDr. Eriky Šobichovej, v právnej veci žalobcu X. R., bytom V. P. XXX/X, N., zastúpeného JUDr. Gabrielom Oľšovským, advokátom, so sídlom G. Švéniho č. 6, Prievidza, proti žalovanému Finančnému riaditeľstvu Slovenskej republiky, so sídlom Banská Bystrica, Lazovná 63, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1100902/1098948/2012/Ne zo dňa 27. januára 2014, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 13S/69/2014-31 zo dňa 11. novembra 2015, jednohlasne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č. k. 13S/69/2014-31 zo dňa 11. novembra 2015 p o t v r d z u j e.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

Krajský súd v Trenčíne podľa § 250j ods. 1 O.s.p. zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného č. 1100902/1098948/2012/Ne zo dňa 27.1.2014, ktorým žalovaný podľa § 74 ods. 5 zákona č. 563/2009 Z.z. nevyhovel odvolaniu žalobcu a potvrdil rozhodnutie Colného úradu Trenčín, č. 9006667/1/1015977/2012 zo dňa 31.5.2012 - platobný výmer na spotrebnú daň z liehu, ktorým podľa § 44 ods. 4 zákona č. 511/1992 Zb. určil žalobcovi, ktorému vznikla daňová povinnosť podľa § 12 ods. 2 písm. a/ zákona č. 105/2004 Z.z., základ spotrebnej dane z liehu za zdaňovacie obdobie marec 2006 - deň vzniku daňovej povinnosti 3.3.2006, v množstve 18,9427 hektolitrov 100 % alkoholu pri teplote 20 ° C (hl a.) a vyrubil žalobcovi spotrebnú daň z liehu za zdaňovacie obdobie marec 2006 - deň vzniku daňovej povinnosti 3.3.2006, vo výške 17 794,56 €. Krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že vo veci bolo už opakovane rozhodované, keď colný úrad svojím platobným výmerom zo dňa 30.8.2010, č. 20222/2010/6667 vyrubil žalobcovi spotrebnú daň z liehu v sume 17 794,56 €, pričom tento platobný výmer bol zrušený rozhodnutím

Colného riaditeľstva Slovenskej republiky zo dňa 6.12.2011 a vec bola vrátená na ďalšie konanie a rozhodnutie z dôvodu nedostatočného zdôvodnenia. V poradí druhým rozhodnutím colného úradu bol platobný výmer č. 9006667/1/1015977/2012, ktorým colný úrad opätovne vyrubil žalobcovi spotrebnú daň z liehu v rovnakej výške a uvedené rozhodnutie bolo potvrdené napadnutým rozhodnutím žalovaného.

Konštatoval, že po vykonanom súdnom prieskume zákonnosti napadnutého rozhodnutia bolo z administratívneho spisu zrejmé, že dňa 3.3.2006 bol colníkmi colného úradu v spoluprácu s Colným kriminálnym úradom v garáži č. 9 v areáli Agrochemického podniku v obci Sebedražie, od ktorej uzavieracieho zariadenia mal kľúče len žalobca, zistený lieh v množstve 18,9427 hektolitrov 100 % alkoholu pri teplote 20 ° C, ktorého pôvod ani spôsob nadobudnutia žalobca nevedel preukázať. Krajský súd bol jednoznačne toho názoru, že na základe takto zisteného skutkového stavu je nanajvýš zrejmé, že žalobcovi vznikla daňová povinnosť. Žalobca ako jediný mal od predmetnej garáže kľúče, ktorá skutočnosť je preukázaná nielen výpoveďou C. R. ale uvedené v úplnej zhode potvrdil nakoniec i sám žalobca vo svojej výpovedi, a ako jediný mal teda faktický prístup k liehu nachádzajúcim sa v garáži a teda žalobca mal preukázateľne tento lieh vo svojej držbe. Zdôraznil, že pre účely colného zákona pod pojmom „držba“ je nutné chápať faktickú moc nad vecou a nemožno si teda pojem držba pojmovovo zamieňať s držbou v zmysle občianskeho zákonníka. Za daného stavu zaťažuje žalobcu povinnosť preukázať pôvod liehu a spôsob jeho nadobudnutia, aby sa dalo ustáliť, že ide o lieh nadobudnutý legálne. Túto povinnosť si žalobca nesplnil, nepreukázal pôvod liehu, ani spôsob jeho nadobudnutia. Tým žalobca naplnil skutkovú podstatu podľa § 13 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 12 ods. 2 písm. a/ zákona č. 105/2004 Z.z. v znení účinnom do 30.6.2006 a vznikla mu daňová povinnosť. Poukázal na ust. § 13 ods. 2 písm. a/ a § 12 ods. 2 písm. a/ zákona č. 105/2004 Z.z. v znení účinnom do 30.6.2006. Za použitia vyššie citovaných zákonných ustanovení krajský súd nemohol inak, len ustáliť, že žalobcovi ako osobe, u ktorej bola zistená držba liehu, ktorého pôvod ani spôsob nadobudnutia nevedel žalobca preukázať, vznikla daňová povinnosť. Vo vzťahu k námietke žalobcu, že vo výroku rozhodnutia nie je uvedený právny predpis, na základe ktorého vznikla žalobcovi daňová povinnosť, že výrok neobsahuje opis skutkového stavu veci a neobsahuje skutočnosť, ktorá mala za následok vznik daňovej povinnosti uviedol, že s touto námietkou žalobcu sa nestotožnil. Podľa krajského súdu z výrokovej časti rozhodnutia je zrejmé, že správny orgán vec právne posúdil podľa zákona č. 105/2004 Z.z. v znení účinnom do 30.6.2006. Ďalej uviedol, že je zrejmé, že daňová povinnosť vznikla žalobcovi podľa § 12 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 13 ods. 2 písm. a/ citovaného zákona. Opis skutkového stavu veci, vrátane uvedenia skutočnosti majúcej za následok vznik daňovej povinnosti, nie je zákonnou náležitosťou výrokovej časti rozhodnutia. Preto pokiaľ správne orgány oboch stupňov skutkový stav, vrátane uvedenia skutočnosti majúcej za následok vznik daňovej povinnosti popísali a podrobne rozobrali len v odôvodnení svojich rozhodnutí, je takýto postup v súlade so zákonom.

Súd ďalšiu námietku žalobcu, ktorá spočívala v tom, že colný úrad odobral vzorky zo zaisteného liehu nezákonným spôsobom, vyhodnotil ako nedôvodnú, nakoľko žiadne ustanovenie právneho predpisu Slovenskej republiky neukladá colnému úradu uvedenú povinnosť. Rovnako vyhodnotil ako nedôvodnú aj námietku žalobcu, že colný úrad sa mal najskôr zaoberať objektívnou zodpovednosťou za držbu liehu právnickou osobou, a až následne zodpovednosťou žalobcu ako fyzickej osoby, keď táto nemala opodstatnenie. Takýto výklad prezentovaný žalobcom nie je správny a uvedená postupnosť nevyplýva absolútne ani z gramatického výkladu tohto ustanovenia, a ani z teleologického výkladu. Ďalšiu žalobnú námietku, v ktorej poukazuje žalobca na zmenu znenia § 12 ods. 2 písm. a/ a § 13 ods. 2 písm. a/ zákona č. 105/2004 Z.z. v tom zmysle, že pôvodná úprava obsahovala kumulatívne podmienky a úprava neskoršia podmienky alternatívne aj túto vyhodnotil za nedôvodnú, už len z toho dôvodu, že žalobca naplnil obe podmienky kumulatívne, keď nevedel preukázať ani pôvod liehu ani spôsob jeho nadobudnutia liehu. Vo vzťahu k námietke, že u neho neboli splnené podmienky držby, nakoľko predmetný lieh mala v držbe právnická osoba AMERICAN BULL SLOVAKIA, s.r.o. uviedol, že táto nie je absolútne namieste z dôvodov ako je uvedené podrobne zdôvodnené vyššie a rovnako mal za nedôvodnú námietku, že žalobca nebol vlastníkom garáže a že nebol ani nájomcom tejto garáže, pričom tým bola spoločnosť AMERICAN BULL SLOVAKIA, s.r.o., ktorá riadne platila nájom a kľúče od tejto garáže mohla mať aj iná osoba ako žalobca a že do tejto garáže predmetný lieh nedopravil,

nesprostredkoval jeho kúpu a nikdy nemal nič spoločné s predmetným liehom, pričom označil osoby, ktoré mali garáž v prenájme, osobu vlastníka garáže, vlastníka liehu, dopravcu liehu, teda všetky osoby, ktoré mali preukázateľne lieh vo svojej držbe, pričom i za predpokladu, že iba žalobca by mal kľúče od garáže, táto skutočnosť nemôže znamenať, že má plne objektívnu zodpovednosť za nájdený lieh. Krajský súd uviedol, že jediným kto fakticky disponoval s vecami nachádzajúcimi sa v predmetnej garáži bol len žalobca, ktorý ako jediný disponoval s kľúčmi od tejto garáže, ktorá skutočnosť je postačujúcou na naplnenie skutkovej podstaty v zmysle § 13 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 12 ods. 2 písm. a/ zákona č. 105/2004 Z.z., ktoré ustanovenie zakladá objektívnu zodpovednosť za nájdený lieh. Vo vzťahu k námietke žalobcu, že colný úrad nezistil skutkový veci s tým, že nevyužil možnosť vypočítať ďalších svedkov v konaní, nevykonal kontrolu účtovných dokladov spoločnosti, tieto námietky vyhodnotil ako neopodstatnené. Mal za to, že naopak bol toho názoru, že colný úrad vykonal vo veci rozsiahle dokazovanie a náležitým spôsobom a v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav, keď vo veci bolo nesporné preukázané, že žalobca bol držiteľom liehu a jeho pôvod ani spôsob nadobudnutia nevedel preukázať. Vykonávanie dokazovania vo väčšom rozsahu by z pohľadu súdu bolo jednak nevhodné a nadbytočné. Rovnako sa krajský súd nestotožnil ani s námietkou žalobcu o nedostatočnom odôvodnení správneho rozhodnutia v časti stanovenia dane na základe pomôcok. Žalobca si nesplnil svoju povinnosť podať daňové priznanie na výzvu správcu dane, pričom vo výzve bol vopred upozornený, že v prípade nepodania daňového priznania pristúpi správca dane k určaniu dane podľa pomôcok podľa § 42 zákona č. 511/1992 Zb.. Tým podľa názoru krajského súdu boli jednoznačne splnené podmienky, aby správca dane pristúpil k určaniu dane podľa pomôcok. Aj v tomto smere vyhodnotil túto námietku za nedôvodnú. Vo vzťahu k námietke žalobcu, ktorý sa domáhal aplikácie zásady „in dubio pro reo“, nakoľko v súdnej veci krajský súd nezistil žiadne pochybnosti o tom, či žalobca naplnil skutkovú podstatu zákonného ustanovenia § 13 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 12 ods. 2 písm. a/ zákona č. 105/2004 Z.z., keď bolo jednoznačne preukázané, že ako držiteľ liehu nevedel preukázať jeho pôvod a spôsob nadobudnutia, nemá ani táto posledná námietka opodstatnenie. O náhrade trov rozhodol krajský súd pri aplikácii § 250k ods. 1 O.s.p..

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalobca. Uviedol, že v žalobnom návrhu množstvo námietok, s ktorými sa krajský súd vysporiadal len formálne bez toho, aby posúdil, či napadnuté rozhodnutie má všetky formálne a materiálne znaky a či mu predchádzal zákonný postup správneho orgánu. Správny orgán v tomto prípade, postupoval tak, že bez ďalšieho určil, že ak bol držiteľom, resp. disponentom s kľúčom k priestoru garáže, v ktorej sa nachádzal lieh, ktorého pôvod a spôsob nadobudnutia nebol preukázaný bol jeho držiteľom. Toto správne uváženie je úplne mimo zákonných limitov a to preto, že predmetná garáž, v ktorej bol zistený lieh v množstve 18,9427 hektolitrov 100 % alkoholu pri teplote 20° C, bola preukázateľne v nájme obchodnej spoločnosti AMERICAN BULL SLOVAKIA, s.r.o. a slúžila výlučne pre potreby tejto obchodnej spoločnosti, pričom tieto skutočnosti vyplynuli aj z dokladov, ktoré predložil v daňovom konaní. Za držiteľa bol uvedený na základe ust. § 13 ods. 2 písm. a/ zákona č. 105/2004 Z.z.. Zákonnou podmienkou pre určenie, že je daňovým dlžníkom pri vzniku daňovej povinnosti je, aby mal v držbe lieh, ktorého pôvod a spôsob nevedel preukázať. Držba ako právny inštitút je charakteristická niekoľkými znakmi. Žiadny z týchto znakov žalobca nenaplnil. Nikdy nenakladal s predmetným liehom od začiatku daňového konania uvádzal, že tento lieh nie je v jeho držbe. Mal za to, že ak uvedený lieh žalobca nemal v držbe, nemohla vzniknúť žalobcovi povinnosť preukazovať pôvod a spôsob nadobudnutia liehu, obzvlášť, ak v spise existujú príjmové doklady o zaplatení nájmu firmou AMERICAN BULL SLOVAKIA, s.r.o., ktoré preukazujú, že za prenájom priestorov kde sa nachádzal lieh, platila táto spoločnosť. Tento subjekt mal právny titul - nájom na užívanie týchto priestorov. Vo výpovedi v konaní dňa 14.3.2006 uviedol, že nemal vedomosť o tom, či kľúče od garáže má aj niekto iný ako on. Toto jeho tvrdenie je pravdivé a to preto, že konateľ spoločnosti AMERICAN BULL SLOVAKIA, s.r.o. mal kľúče, o tom sa dozvedel až neskôr. Tieto skutočnosti vyplývajú z jeho výpovede ako svedka v trestnom konaní zo dňa 14.3.2006. Uviedol, že nikdy nepodnikal a bol bezúhonným občanom. V čase určenia daňovej povinnosti mal dve nezaopatrené deti a vznik tejto daňovej povinnosti ho uvalil do stavu hmotnej núdze. Jeho príjem je už niekoľko rokov exekvovaný a fakticky má zničený osobný život. Z dôkazov, s ktorými disponoval krajský súd tento urobil nesprávne skutkové závery a to z dôvodu toho, že v správnom konaní sa preukázalo, že k priestoru - garáži, v ktorej sa nachádzal lieh nemal žiadny právny vzťah. Nebol jej

vlastníkom, ani nájomcom a preto nie je možné z týchto skutočností urobiť skutkový záver, že lieh bol u neho zistený, resp., že ho mal v držbe. Uviedol, že táto skutočnosť je odvolacím dôvodom podľa § 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p.. Mal za to, že k tomuto množstvu liehu určite existovali aj daňové doklady, prípadne prepravné doklady, ktoré správny orgán na jeho návrh mal zabezpečiť. Výrubená spotrebná daň z liehu bola aj správnym orgánom určená na základe nesprávneho a nezákonne určeného základu dane, čo je nesprávnym postupom v daňovom konaní. Colný úrad odobral vzorky zo zaisteného liehu nezákonným spôsobom, v procese daňového konania nie je uvedené akým spôsobom bolo zistené skutočné objemové množstvo liehu. Ide o podstatnú skutočnosť, ktorá je rozhodujúca pre správne určenie základu dane. Bez relevantného zistenia základu dane nebolo možné správne určiť výšku dane. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia sa konštatuje, že jeho údajnú držbu liehu je potrebné chápať pre účely colného konania inak ako detenciu a ide o iný inštitút ako o držbu podľa Občianskeho zákonníka. Táto aplikácia právnej normy konkrétne § 12 ods. 2 písm. a/ zákona č. 105/2004 Z.z. je nesprávnym právnym posúdením krajského súdu, čo je odvolacím dôvodom podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.. Neexistuje rozdielna definícia pojmov držba a detencia v Colnom zákone a v Občianskom zákonníku. Držba je legálne upravená v Občianskom zákonníku, pričom ide o iný inštitút ako je detencia. Rozdiel spočíva v tom, že detencia nemá znaky držby týkajúce sa úmyslu nakladať s vecou ako s vlastnou a bez ohľadu na rozdielnosť znakov týchto inštitútov, nikdy fakticky nenakladal, neovládal lieh, ktorý bol zaistený. Tento lieh nedoviezol do priestorov, ktoré nemal v prenájme a o tom, že v týchto priestoroch sa lieh nachádzal nevedel. Vzhľadom na uvedené žiadal, aby bol rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zrušený a vec bola vrátená na ďalšie konanie.

K odvolaniu sa vyjadril žalovaný písomným podaním, pričom dôvody odvolania žalobcu žalovaný v plnom rozsahu odmietol pre ich právnu irelevantnosť, odkázal na svoje vyjadrenie k celej veci zo dňa 25.4.2014 a v plnom rozsahu sa stotožnil s právnym názorom Krajského súdu v Trenčíne, ktoré je vyjadrené v rozsudku. Žalovaný mal za to, že z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že je nanajvyššie zrejme, že žalobcovi vznikla daňová povinnosť, keďže žalobca ako jediný mal od garáže kľúče, keď túto skutočnosť mal súd preukázanú nielen z výpovede C. R., ale uvedené v úplnej zhode potvrdil nakoniec i sám žalobca vo svojej výpovedi, ako jediný mal teda faktický prístup k liehu nachádzajúcim sa v garáži a teda žalobca mal preukázateľne tento lieh vo svojej držbe. Pre účely colného zákona pod pojmom držba je nutné chápať faktickú moc nad vecou ako správne konštatoval krajský súd a nemožno si teda pojem držba zamieňať pojmovo s držbou v zmysle občianskeho zákonníka. Preto za daného stavu zaťažuje žalobcu povinnosť preukázať pôvod liehu a spôsob jeho nadobudnutia, aby sa dalo ustáliť, či ide o lieh nadobudnutý legálne. Túto povinnosť si žalobca nesplnil, nepreukázal pôvod liehu, ani spôsob nadobudnutia, čím naplnil skutkovú podstatu podľa § 13 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 12 ods. 2 písm. a/ zákona č. 105/2004 Z.z. a vznikla mu daňová povinnosť. Vzhľadom na uvedené skutočnosti sa plne stotožnil s rozhodnutím krajského súdu, žiadal, aby predmetný rozsudok bol ako vecne správny potvrdený.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj ako „najvyšší súd“, „NS SR“ alebo „odvolací súd“) ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle § 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p. s tým, že termín verejného vyhlásenia rozsudku bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 31.5.2018 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p.).

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutí, ktorými práva a právom chránené záujmy týchto osôb môžu byť priamo dotknuté (§ 244 ods. 1 a 2 O.s.p.).

Podľa § 247 ods. 1 O.s.p. podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Podľa § 246c ods. 1 vety prvej O.s.p. (1) Pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

(2) Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd po vyhodnotení odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p. konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a právnych záverov vo veci samej spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem uvedených v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiska pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Senát odvolacieho súdu považuje právne posúdenie preskúmvanej veci krajským súdom za správne a súladné so zákonom a aby v preskúmvanej veci nadbytočne neopakoval pre účastníkov konania známe skutočnosti spolu s právnymi závermi krajského súdu, sa vo svojom odôvodnení obmedzil len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia.

Zákonodarcu v zákone č. 105/2004 Z.z. upravuje zdaňovanie liehu spotrebnou daňou (ďalej len „daň“) na daňovom území (§ 1).

Podľa § 12 ods. 1, 2, 3 zákona č. 105/2004 Z.z. o spotrebnej dani z liehu (účinnosť do 30.6.2006) daňová povinnosť, ak tento zákon neustanovuje inak, vzniká uvedením liehu do daňového voľného obehu dňom

a) vydania liehu právnickej osobe alebo fyzickej osobe, ktorá nie je oprávnená odoberať lieh v pozastavení dane, alebo dňom vyňatia liehu z pozastavenia dane iným spôsobom ako je uvedený v písmenách b/ až e/,

b) vlastnej spotreby liehu v daňovom sklade,

c) prijatia liehu oprávneným príjemcom alebo daňovým splnomocnencom prepraveného na daňové územie v pozastavení dane,

d) zistenia odcudzenia liehu v pozastavení dane alebo liehu oslobodeného od dane,

e) zistenia chýbajúceho liehu

1. v pozastavení dane s výnimkou liehu uvedeného v § 7 ods. 2 písm. e/ a f/,

2. oslobodeného od dane s výnimkou množstva liehu pripadajúceho na výrobné straty, manipulačné straty, dopravné straty a na prirodzené úbytky, ak sú tieto straty uznané colným úradom, pričom takto uznané straty nesmú byť vyššie, ako sú normy strát liehu ustanovené všeobecne záväzným právnym predpisom vydaným podľa osobitného zákona, 8) ako aj množstva liehu nenávratne zničeného v dôsledku nehody, havárie, technologickej poruchy alebo vplyvom vyššej moci, ak sú tieto straty uznané colným úradom na základe úradného zistenia a potvrdenia,

f) výrobenia liehu mimo pozastavenia dane, s výnimkou prepracovania zahraničného tovaru v colnom režime aktívny zušľachtovací styk v podmienenom systéme alebo v colnom režime prepracovanie zahraničného tovaru pod colným dohľadom a okrem získania liehu regeneráciou užívateľským podnikom podľa § 11 ods. 17, ak takto získaný lieh použije na účely oslobodené od dane v súlade s vydaným odberným poukazom,

g) prijatia colného vyhlásenia na prepustenie liehu do colného režimu voľný obeh, ak na takéto

prepustenie nenadväzuje pozastavenie dane,

h) vzniku colného dlhu iným spôsobom ako prijatím colného vyhlásenia.

(2) Daňová povinnosť vzniká aj dňom

a) zistenia držby liehu, ktorého pôvod a spôsob nadobudnutia v súlade s týmto zákonom nevie právnická osoba alebo fyzická osoba preukázať,

b) dodania alebo dňom použitia liehu oslobodeného od dane na iný ako určený účel.

(3) Za deň zistenia skutočností podľa odseku 1 písm. d/ a e/ a odseku 2 písm. a/ sa považuje deň, keď tieto skutočnosti zistil colný úrad.

Daňová povinnosť vzniká aj dňom zistenia držby liehu, ktorého pôvod a spôsob nadobudnutia v súlade s týmto zákonom nevie právnická osoba alebo fyzická osoba preukázať, a to s poukazom na § 12 ods. 2 písm. a/ zákona č. 105/2004 Z.z..

Podľa § 13 ods. 2 zákona č. 105/2004 Z.z. 2) Daňovým dlžníkom pri vzniku daňovej povinnosti podľa § 12 ods. 2 je právnická osoba alebo fyzická osoba, ktorá

a) nevie preukázať pôvod a spôsob nadobudnutia liehu, ktorý má v držbe,

b) dodala na použitie alebo použila lieh oslobodený od dane na iný ako určený účel.

Podľa § 49 ods. 2 zákona č. 105/2004 Z.z. na správu dane sa použije osobitný predpis (zákon č. 511/1992), ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 165 ods. 1, 2 zákona č. 563/2009 Z.z. (1) Právne úkony a ich účinky pri správe daní, ktoré nastali do účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

(2) Daňové konania začaté a právoplatne neukončené pred účinnosťou tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov; sankcia sa uloží podľa zákona Slovenskej národnej rady č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení účinnom do 31.12.2011, ak skutočnosť rozhodujúca pre uloženie sankcie nastala do 31.12.2011 a ak je to pre daňový subjekt priaznivejšie.

Podľa § 165b ods. 1 zákona č. 563/2009 Z.z. Daňové konanie začaté podľa zákona Slovenskej národnej rady č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov sa dokončí podľa zákona č. 563/2009 Z.z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

(2) § 165 ods. 2 znenie pred bodkočiarkou a § 165a sa od 30.12.2012 nepoužijú.

(3) Podľa § 14 sa postupuje od 1.1.2014 a podľa § 32, § 33 ods. 1 a 3 a § 56 sa postupuje najskôr od 1.1.2016 vo vzťahu k jednotlivým druhom daní podľa oznámenia finančného riaditeľstva uverejneného na jeho webovom sídle.

Podľa § 14 ods. 3 zákona č. 105/2004 Z.z. v znení ku dňu 3.3.2006 Daňový dlžník neuvedený v odseku 2 je povinný podať colnému úradu daňové priznanie najneskôr do troch pracovných dní nasledujúcich po dni vzniku daňovej povinnosti a v rovnakej lehote zaplatiť daň, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 30 ods. 1 až 10 zákona č. 511/1992 Zb. (1) V daňovom konaní možno ukladať daňovú povinnosť alebo priznávať práva len rozhodnutím. Rozhodnutie je pre adresáta platné, len ak je riadnym

spôsobom doručené alebo oznámené, ak tento alebo osobitný predpis neustanovuje inak.

(2) Rozhodnutie musí obsahovať najmä

a) označenie orgánu, ktorý rozhodnutie vydal,

b) číslo konania, prípadne i číslo platobného výmeru, dátum rozhodnutia,

c) meno, priezvisko, adresu trvalého pobytu fyzickej osoby, o ktorej právach a povinnostiach sa rozhodovalo, alebo obchodné meno a sídlo právnickej osoby, o ktorej právach a povinnostiach sa rozhodovalo, identifikačné číslo organizácie a daňové identifikačné číslo daňového subjektu, ak mu bolo pridelené, alebo rodné číslo, ak fyzická osoba nemá povinnosť registrácie podľa tohto zákona alebo osobitného zákona,

d) výrok, ktorý obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodovalo, prípadne lehotu plnenia, rozhodnutie o náhradách konania, a ak ide o peňažné plnenie, aj sumu a číslo účtu príslušnej banky, na ktorý má byť suma zaplatená,

e) poučenie o mieste, dobe a forme podania opravného prostriedku s upozornením na prípadné vylúčenie odkladného účinku,

f) vlastnoručný podpis povereného zamestnanca daňového riaditeľstva, colného riaditeľstva alebo správcu dane, ktorým je daňový úrad alebo colný úrad, s uvedením jeho mena, priezviska a funkcie a odtlačok úradnej pečiatky, ak ide o správcu dane, ktorým je obec, podpis starostu obce alebo ním povereného zamestnanca obce s uvedením mena, priezviska starostu obce a odtlačok úradnej pečiatky; ak sa rozhodnutie doručuje elektronickými prostriedkami, vlastnoručný podpis a odtlačok úradnej pečiatky sa nahrádzajú zaručeným elektronickým podpisom. 6aa)

(3) Rozhodnutie obsahuje odôvodnenie, ak tak ustanovuje tento zákon. V odôvodnení sa uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom rozhodnutia, aké úvahy ovplyvnili hodnotenie dôkazov a použitie právnych predpisov, na základe ktorých sa rozhodovalo.

(4) Ak chýba v rozhodnutí poučenie o opravných prostriedkoch alebo v poučení bolo nesprávne uvedené poučenie, že proti rozhodnutiu nie je možné podať opravný prostriedok, prípadne bola skrátená lehota na podanie opravného prostriedku alebo nie je v poučení určená lehota vôbec, uzná správca dane opravný prostriedok podaný do šiestich mesiacov po doručení rozhodnutia, za včas podaný.

(5) Ak je v rozhodnutí určená pre podanie opravného prostriedku lehota dlhšia ako v tomto zákone, platí lehota uvedená v rozhodnutí.

(6) Rozhodnutie, ktorým správca dane určuje výšku dane alebo rozdiel dane okrem úroku, sankčného úroku, pokuty ustanovených zákonom, oznámi správca dane daňovému subjektu formou platobného výmeru alebo dodatočného platobného výmeru. Daň podľa § 1a písm. a) je splatná do 15 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, ak tento zákon alebo osobitný zákon 8a) neustanovuje inak.

(7) Rozhodnutie, ktorým sa daň vyrubuje odchyľne od priznania, hlásenia, dohody alebo iného oznámenia, musí obsahovať odôvodnenie.

(8) Rozhodnutie o riadnych alebo mimoriadnych opravných prostriedkoch musí obsahovať odôvodnenie. Odôvodnenie nie je potrebné, ak sa navrhovateľovi vyhovuje v plnom rozsahu.

(9) Doručené rozhodnutie, proti ktorému nemožno uplatniť riadny opravný prostriedok, je právoplatné.

(10) Rozhodnutie je vykonateľné, ak proti nemu nemožno podať riadne opravné prostriedky alebo ak ich podanie nemá odkladný účinok a ak uplynula zároveň lehota plnenia.

Podľa § 42 zákona č. 511/1992 Zb. ak nebolo podané daňové priznanie alebo hlásenie v lehote podľa tohto zákona alebo podľa osobitného zákona, 6eb) správca dane vyzve daňový subjekt na jeho podanie. Správca dane je oprávnený v prípade nepodania daňového priznania alebo hlásenia v lehote podľa tohto zákona alebo podľa osobitného zákona 6eb) určiť daň podľa pomôcok (§ 29). Ak nebolo podané daňové priznanie alebo hlásenie ani v lehote určenej vo výzve správcu dane alebo ak neboli odstránené chyby v podanom daňovom priznaní alebo hlásení, správca dane je oprávnený určiť daň podľa pomôcok (§ 29), ktoré má k dispozícii alebo ktoré si sám zaobstará, a to i bez súčinnosti s daňovým subjektom. Správca dane o určení dane vyhotoví protokol o určení dane podľa pomôcok, pričom postupuje podľa § 15 ods. 2 piatej vety. Protokol o určení dane podľa pomôcok nevyhotovuje správca dane, ktorým je obec; v týchto prípadoch pomôcky, ktoré boli použité, ako aj určenie dane sa uvedú v odôvodnení rozhodnutia.

Podľa § 44 ods. 4 zákona č. 511/1992 Zb. O určenom základe dane a vyrubenej dani vyrozumie správca dane daňový subjekt platobným výmerom, ak neustanovuje tento zákon alebo osobitný predpis inak. Rovnako správca dane platobným výmerom vyrozumie daňový subjekt o určenej dani podľa pomôcok a určenej dani dohodou, ak neustanovuje tento zákon alebo osobitný zákon inak.

Krajský súd sa riadne a konkrétne vysporiadal v odôvodnení svojho rozsudku so všetkými žalobnými námietkami žalobcu. Odvolacia námietka žalobcu, že sa s týmito žalobnými námietkami vysporiadal len formálne je z tohto dôvodu zo strany Najvyššieho súdu vyhodnotená ako bezdôvodná. Odvolacie námietky žalobcu sú v podstate zhodné so žalobcovými námietkami vo veci podanej žaloby a podstata odvolacích ako aj žalobných námietok spočívala v predmetnej veci v tom, že žalobca sa chcel zbaviť zodpovednosti zo zaplatenia (vyrubenia) dane podľa § 12 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 13 ods. 2 písm. a/ zákona č. 105/2004 Z.z. tým, že poukazoval na to, že nebolo v administratívnom konaní preukázané, že bol držiteľom liehu, ktorý sa nachádzal v konkrétnej garáži, kde bol zistený lieh v špecifikovanom množstve colnými úradmi.

Z vykonaného dokazovania pred správnymi orgánmi bolo preukázané, že žalobcovi vznikla daňová povinnosť, keďže žalobca ako jediný mal od predmetnej garáže kľúče, ktorá skutočnosť bola preukázaná jednak z výpovede C. R., ale uvedené v úplnej zhode potvrdil nakoniec aj sám žalobca vo svojej výpovedi, ako jediný mal teda faktický prístup k liehu nachádzajúcemu sa v garáži a teda žalobca mal preukázateľne tento vo svojej držbe. Správne prvostupňový súd (napokon aj žalovaný) vyhodnotil námietky žalobcu ako nedôvodné, ktorý namietal a poukazoval na to, že predmetný lieh mala v držbe spoločnosť - AMERICAN BULL SLOVAKIA, s.r.o., s tým, že predložil aj k uvedeným skutočnostiam dôkazy. Odvolací súd uvádza, že z obsahu administratívneho spisu bolo preukázané, že predmetné doklady, pokiaľ sa týkajú nájomného vzťahu ohľadne garáže, v ktorej bol zistený lieh a príjmové pokladničné doklady, ktoré sa rovnako nachádzajú v administratívnom spise nemôžu preukazovať skutočnosť, že predmetný lieh bol v držbe predmetnej spoločnosti. Aj žalovaný uvedené skutočnosti vyhodnotil správne, keď konštatoval, že nájomná zmluva vo vzťahu k uvedenej garáži a aj predmetné príjmové pokladničné doklady sa neviažu k obdobiu kedy bola zistená držba liehu, a to konkrétne ku dátumu 3.3.2006.

Je nedôvodná i odvolacia námietka žalobcu, že spotrebná daň z liehu bola určená na základe nesprávne a nezákonného určeného základu dane, nakoľko v procese konania v danom prípade bolo zistené, tak ako je to špecifikované vo výrokovej časti rozhodnutia 18,9427 hektolitrov 100 % alkoholu pri teplote 20 ° C, a to konkrétne dňa 3.3.2006.

Podľa § 12 ods. 2 písm. a/ zákona č. 105/2004 Z.z. v znení účinnom do 30.6.2006, daňová povinnosť vzniká aj dňom zistenia držby liehu, ktorého pôvod a spôsob nadobudnutia v súlade s týmto zákonom nevie právnická osoba alebo fyzická osoba preukázať. Obidve podmienky - nevie preukázať a v súlade so zákonom musia byť dodržané kumulatívne - súčasne preto ak čo i len jedna z týchto podmienok nie je splnená nemožno hovoriť o preukázaní pôvodu a spôsobu nadobudnutia liehu v súlade so zákonom č. 105/2004 Z.z. Žalobcovi preto vznikla povinnosť zaplatiť spotrebnú daň z liehu, nakoľko bola u neho zistená držba liehu, ktorého pôvod a spôsob nadobudnutia nevedel preukázať v súlade so zákonom č.

105/2004 Z.z. v množstve špecifikovanom vo výrokovej časti prvostupňového rozhodnutia a to podľa § 12 ods. 2 písm. a/ v nadväznosti na § 13 ods. 2 písm. a/ zákona č. 105/2004 Z.z. v deň, keď colné úrady túto skutočnosť zistili a to dňa 3.3.2006.

Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že je nesporné, že žalobcovi vznikla daňová povinnosť v zmysle § 12 ods. 2 písm. a/ a § 13 ods. 2 písm. a/ zákona č. 105/2004 Z.z. Žalobca si nesplnil povinnosť podať daňové priznanie, správca dane teda postupoval správne, keď v súlade so zákonom č. 105/2004 Z.z. a daňovým poriadkom vydal rozhodnutie - platobný výmer na spotrebnú daň z liehu podľa § 44 ods. 4 zákona č. 511/1992 Zb., a teda týmto rozhodnutím vo vzťahu k žalobcovi túto spotrebnú daň za zdaňovacie obdobie marec 2006 - deň vzniku daňovej povinnosti 3.3.2006 vo výške 17 794,56 € vyrubil žalobcovi.

Pokiaľ sa týka odvolacích námietok žalobcu ohľadne pojmu držba liehu, odvolací súd poukazuje na to, že prvostupňový súd sa s touto námietkou žalobcu vo svojom odôvodnení rozhodnutia riadne vysporiadal (tak ako to vykonal aj žalovaný vo svojom odôvodnení rozhodnutia), keď konštatoval, že držbu pre účely colného zákona, pričom podľa názoru odvolacieho súdu prvostupňový súd mal na mysli podľa zákona č. 105/2004 Z.z. o spotrebnej dani z liehu, je nutné chápať ako faktickú moc nad vecou a nemožno si teda tento pojem zamieňať s držbou v zmysle občianskeho zákonníka, ktorá zahŕňa jej vôľovú vložku - vôľu držať vec pre seba a nakladať s ňou ako z vlastnou. Za daného stavu aj podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zaťažilo žalobcu povinnosť preukázať pôvod liehu a spôsob jeho nadobudnutia. Aj táto odvolacia námietka je zo strany odvolacieho súdu vyhodnotená ako nedôvodná.

Ako bezdôvodnú a nekonkrétnu odvolaciu námietku vyhodnotil odvolací súd námietku žalobcu, že colný úrad odobral vzorky zo zaisteného liehu nezákonným spôsobom, keď v procese daňového konania nie je uvedené akým spôsobom bolo zistené skutočné objemové množstvo liehu, akými certifikovanými meradlami, keď je zrejmé z celého obsahu administratívneho spisu akým spôsobom bol lieh zaistený čo vyplýva zo zápisnice o miestnom zisťovaní zo dňa 3.3.2006, na ktorom bol prítomný aj samotný žalobca, uvedené vyplýva aj z protokolu o odobrati vzorky zo dňa 4.3.2006.

Z týchto podstatných dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. v spojení s § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil a v podrobnostiach poukazuje na jeho zdôvodnenie.

O náhrade trov odvolacieho konania Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246 ods. 1 veta prvá O.s.p. a § 250k ods. 1 O.s.p., tak, že žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože nebol v odvolacom konaní úspešný.

Odvolací súd v odvolacom konaní postupoval podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, ktorý bol zrušený zákonom č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (§ 473), ktorý nadobudol účinnosť 1.7.2016.

Dňom 1.7.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z.z., Správny súdny poriadok, ktorý v § 491 ods. 1 ustanovil, že ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konanie začaté podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

Podľa § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku odvolacie konanie podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

V súlade s vyššie uvedenými prechodnými ustanoveniami odvolací súd v predmetnej veci postupoval podľa doterajšieho predpisu Občianskeho súdneho poriadku.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9

zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1.5.2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.